

Balthasar Exner

**Monodia Super Exequias Nob. & Praestantißimae Matronae, Catharinae Horniae,
Nob. itid. & Excellentiss. Viri Dn. Hermanni Munderichi, I. U. D. Coniugis
desideratiss. Mens. Maii die VI. An. CI I CV [MDCV] demortuae**

Vratislaviae: Bauman, 1605

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn789050943>

Druck Freier Zugang

MONODIA

Super Exequias

Nob. & Præstantissima Matronæ,

CATHARINÆ HORNIAE,

Nob. itid. & Excellentiss. Viri Dn.

HERMANNI MUNDERICHI,

I. V. D.

Conjugis desideratiss.

Menf. Maij die VI.

An. MDCCV

demortuæ.

VIS MUNDERICHI non sociam fleat?
QVIS MUNDERICHI non doleat vicem,
Qvi litteratus litteratis
Gaudet homullulus in doletq;
Me penè fibras atqve animam movent
Emortualis puncta diëculæ,
Tuæ maritæ, MUNDERICHI;
Et meritò, puto, MUNDERICHI,
Olim ut tuorum pars larium fui,
Tuæ maritæ sæpè faventiam
Expertus auctim nunc recordor,
Et merita quòqve laudè macto.
Modè modesti vitæ in imagine
Erant modestâ: spernere neminem,
Probare cunctos, at probatos,
Relligio fuit omnis illi.
Fuco carebat sede domesticâ,
Et dirigebat lance domesticum
Aeqvâ gubernal; cæterumqve
Una tui studiosa vixit.
Tecum fleo, tecumqve boni fleant,
Quicumqve fleri discipiunt boni,
Bonosqve flere CHRISTIANUM est,
DEMOCRITUS pereat TIMONQVE.
At meta postea est lacrymulis tuis,
Luctuqve luctus; sarcophago puta
Tuos dolores MUNDERICHI,
Egerier tumularierqve.
Dico dolores nunc tumularier,
Verèqve dico: vitæ enim in extimo
Tractu, illa naturæ atqve curæ
Pacta reciproca transmigravit,
Domusqve curas atqve politiem
Mutavit omnem deliquio mero,
Et cocta morbis & recocta
Atqve sibi atqve tibi dolorem

Dolore condens, morte piissimâ
Grator solutam, justificâ in fidè,
Prudentiâ integrâ cerebri,
Atqve DEICUPIDAM, & quietis.
Et quis beatæ huic invidet bonus
Coelum & quietem? quod tibi discupis,
Precare denatæ maritæ,
Atqve præisse viam putato.
Brevi seqvemur nos quoqve, vivere
Nostrum breve audit, vix ubi vertimus
Nos, Morta præstò est, & machæras
Monstrat ad exitium paratas
Nobis homullis. quis fuit uspiam
Perennivivax mundo habitabili?
Quicumqve homo audit, mortualis
Audit, & ad superos recurrit.
At ô beatus qui sociæ tuæ
Comes recurrit, sine beatulo
Vitam ceronans actitatum!
O tumulum! tumulum beatum!
Hæc sancta CHRISTO vivit, & integra,
Hæc labis expers vivit ADAMIÆ,
Nullos dolores atqve acores
Corporis, invidiaqve sentit.
Qvin MUNDERICHI cum sociâ ibitis
Ad astra coeli, qui modò vivitis
Itisqve fletum? CHRISTIANIS
Coelum habitacula tuta figit.

Gratitud. ergo Pragam
redituriens fac.

Balthasar Exnerus de Hirsch-
berga M. & Poëta Cæ-
sarius & Aulæ ejusd.
Agens.

Vratislavia, Ex Officina Typographica Georgij Bawman. An. 1605.

HERMANNI WILHELMII

J. V. D.

Corporationis

M. M. M. V.

1792

Balthasar Lorenz de ...
pater M. & Lorenz ...
Janus & Antje ...
Agens

1792 aus Einband hergelaßt.
Signatur nicht bekannt.

MONODIA

Super Exequias

Nob. & Præstantissima Matronæ,

CATHARINÆ HORNIAE,

Nob. itid. & Excellentiss. Viri Dn.

HERMANNI MUNDERICHI,

I. V. D.

Conjugis desideratiss.

Menf. Maij die VI.

An. MDCCV

demortuæ.

VIS MUNDERICHI non sociam fleat?
QVIS MUNDERICHI non doleat vicem,
Qvi litteratus litteratis
Gaudet homullulus indoletq;
Me penè fibras atqve animam movent
Emortalis puncta diëcula,
Tuæ maritæ, MUNDERICHI;
Et meritò, puto, MUNDERICHI,
Olim ut tuorum pars larium fui,
Tuæ maritæ sæpè faventiam
Expertus auctim nunc recorder,
Et menta quoqve laudè mactò.
Mortuæ modesti vitæ in imagine
Erant modèstâ: spernere neminem,
Probare cunctos, at probatos,
Relligio fuit omnis illi.
Fuco carebat lede domesticâ,
Et dirigebat lance domesticum
Aeqvâ gubernal; cæterumqve
Una tui studiosa vixit.
Tecum fleo, tecumqve boni fleant,
Qvicunqve fleri discipiunt boni,
Bonosqve flere CHRISTIANUM est,
DEMOCRITUS pereat TIMONQVE.
At meta posta est lacrymulis tuis,
Luctaqve luctus; sarcophago puta
Tuos dolores MUNDERICHI,
Egerier tumularierqve.
Dico dolores nunc tumularier,
Verèqve dico: vitæ enim in extimo
Tractu, illa naturæ atqve curæ
Pacta reciproca transmigravit,
Domûsqve curas atqve politiem
Mutavit omnem deliquio mero,

Dolore condens, morte pijsimâ
Grator solutam, iustificâ in fidè,
Prudentiâ integrâ cerebri,
Atqve DEICUPIDAM, & quietis.
Et quis beatæ huic invidet bonus
Cœlum & quietem? quod tibi discipis,
Precare denatæ maritæ,
Atqve præisse viam putato.
Brevi sequemur nos quoqve, vivere
Nostrum breve audit, vix ubi vertimus
Nos, Morta præstò est, & machæras
Monstrat ad exitium paratas
Nobis homullis. quis fuit uspiam
Perennivivax mundo habitabili?
Qvicunqve homo audit, mortualis
Audit, & ad superos recurrit.
At ô beatus qvi sociæ tuæ
Comes recurrit, sine beatulo
Vitam ceronans actitatum!
O tumulum! tumulum beatum!
Hæc sancta CHRISTO vivit, & integra,
Hæc labis expers vivit ADAMIÆ,
Nullos dolores atqve acores
Corporis, invidiæqve sentit.
Qvin MUNDERICHI cum sociâ ibitis
Ad astra cœli, qvi modò vivitis
Itisqve fletum? CHRISTIANIS
Cœlum habitacula tuta figit,

*Gratitud. ergo Pragam
redituriens fac.*

Balthasar Exnerus de Hirsch-
berga M. & Poëta Cæ-
sarius & Aulæ eiusd.

ens.

